

flaaede Understøttelse uden at faae Retsfællessen i Landet. Det er jo ikke Summens Størrelse, det for os er om at gjøre, det er kun det, at faae flaaet fast, at vi ikke ville være med til at gjøre noget Saadant. Ordføreren for Finantsudvalget bemærkede under et andet Spørgsmaal, nemlig den Gang der var Tale om et Tilskud til Garverforeningen: „Gaar man ind herpaa, hvad skal man faa ende med?“ Seg synes, at man med lige faa stor Grund og maaske med endnu større Grund kunde anvende dette her, at gaar man ind paa at tilstaa en Understøttelse til en Mand, der i Statens Tjeneste har røgtet sit Hverv saaledes som den, om hvem her er Tale, faa ender jeg snart ikke, hvor man skal ende, og med hvilken Ret man kan nægte Understøttelse til Andre. Seg ønsker ikke at forlænge Debatten herom, da jeg tror, den er tilstrækkelig oplyst fra alle Sider, men jeg vil bede Alle, som have samme Opfattelse, som jeg her har udtalt, at stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 40 c. og for Vædringsforslaget under 40 b.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Seg skal blot tillade mig en enkelt Bemærkning angaaende Forslaget om Identitetstegn for Søfolk. Naar Udvalget har næret Betæneligheder

Formanden (Berg): Seg vil bede ærede Medlemmer at indtage Pladser, selv om det ikke er deres egne, og forhjelpe mig til Ro i Salen.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Udvalget har næret Betæneligheder med Hensyn til, at Identitetstegn kunne blive anvendte til Bedrageri, idet nemlig et Identitetstegn, naar det bortkom eller berøvedes Vedkommende, da kunde bruges til at bevise en falsk Identitet og maaske derved ved Formueforhold kunne være et Middel til at fremfalde Forverling og saaledes gjøre Bedrageriet lettere end ellers. Det er den Betænelighed, der har været i Udvalget, og som gjorde, at man ikke har turdet tiltræde Forslaget. Forslaget vil imidlertid endnu blive Gjenstand for fornyet Drøftelse mellem Vden og Vdie Behandling, da Ministeren ikke mere fastholder det. Seg har blot villet gjøre denne Bemærkning, fordi jeg glemte det forrige Gang, men ikke fordi jeg vilde komme nærmere ind paa en Diskussion om Spørgsmaalet, som ikke ligger for nu.

Naar jeg har taget Ordet nu, er det, fordi der er et enkelt Punkt af de Ting, der har været Gjenstand for Forhandling mellem

Ministeren og Thinget, som jeg tror allerede nu at burde omtale — de andre Spørgsmaal vil jeg opsætte til siden — og det er Politiets Forhold

Formanden (Berg): Seg beder den ærede Ordfører, inden han gaar videre, at være opmærksom paa, at Vædringsforslag under Nr. 145 blev nævnt som taget tilbage af Justitsministeren. Det kan imidlertid ikke tages tilbage af Justitsministeren, da det er stillet af Udvalgets Flertal. Udtalelsen derom i Gaar er saaledes bortfalden som urigtig. Vædringsforslaget under Nr. 145 staar der saaledes fremdeles og vil komme til Afstemning, medmindre den ærede Ordfører ønsker, at det skal tages tilbage.

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Nei, jeg ønsker det ikke taget tilbage, jeg antager, det er bedre, det bliver aftemt, og hele Sagen taget op paany næste Gang.

Det er ganske rigtigt, at Spørgsmaalet om Politiets Forhold til Prostitutionen ikke har været forhandlet i Udvalget, og det kunde det heller ikke godt have været, efter som den Bog, hvortil det støtter sig, først udkom eller i hvert Fald kom mig og Andre i Hænde for faa Dage siden. Seg har ikke talt paa Udvalgets Vegne, men jeg har fremdraget Sagen, fordi jeg tror, at den spiller en Rolle med Hensyn til Bedømmelsen af Politiets Forhold i Kjøbenhavn, og fordi det ganske særlig vedgaar den høitærede Justitsminister. Seg har gjort det, fordi jeg ønsker, at den høitærede Justitsminister skulde have Veilighed til at klargjøre sin Stilling til Sagen. Men jeg tror, at den høitærede Minister noget har misforstaaet, hvad det egentlig er, jeg har tilladt mig at fremdrage. Den høitærede Minister sagde nemlig, at han i hele denne Sag maatte holde paa den nuværende Ordning, altsaa stille sig paa det Standpunkt, Lovgivningen her i Landet indtog, og ikke kunde, forinden der forelaa bedre Beviser, mere Erfaring og andre Udtalelser fra Sagkyndige og Videnkabsmænd, forandre dette. Det ligger ikke for efter min Formening. Seg har ikke bebrejdet Ministeren det Standpunkt, ikke omtalt og vilde slet ikke omtale hele dette Spørgsmaal om, hvorledes Prostitutionen skal ordnes. Om der overhovedet skal være Statstilhyn med disse Forhold eller ikke, om det skal overlades til Tilfeldigheder eller blot være Gjenstand for Straf, som det fra mange Sider forsvares og ønskes, har jeg ikke villet fremdrage. Det er for stort et Spørgsmaal til at drage ind under denne Debat. Det, jeg har ment maatte opklares, var altsaa ikke Princip-